

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:218118
Datë: 23.10.2024
Numri i dokumentit: 06336019

Ac.nr.1135/23

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Naime Ahmeti, kryetare e kolegjit, Naim Mehulli dhe Faton Ademi, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësve N.M., E.K., N.R., S.F. dhe A.Rr., të cilët i përfaqëson sipas autorizimit B.P., avokat nga Vushtrrisë, kundër të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme-Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së 13-të, shujtave dhe shpërblimit jubilar, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.7864/21, të datës 19.12.2022, në seancën e kolegjit të mbajtur më 22.10.2024, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

I. Refuzohet si e pathemeltë ankesa e të paditurës Qeveria e Kosovës-Ministria e Punëve të Brendshme-Policia e Kosovës, me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.7864/21, i datës 19.12.2022, **vërtetohet**.

II. Pika III e dispozitivit të aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.7864/21, të datës 19.12.2022, mbetet e pa shqyrtuar.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e atakuar C.nr.7864/21, të datës 19.12.2022, në pikën një të dispozitivit ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësve N.M. (PK5092), E.K. (SC0300), N.R. (SC0079), S.F. (SC0303), A.Rr. (PK7432), dhe ka detyruar të paditurën Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës, Drejtoria e Përgjithshme në Prishtinë, paditësve t'ua paguaj shumat si në vijim: Paditësit të parë N.M. (PK5092), në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021, t'ia paguaj për çdo vit shumën nga 571.90 €, e në total, shumën prej 2,287.60 €. Paditësit të dytë E.K. (SC0300), në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021, t'ia paguaj për çdo vit shumën nga 348.56 €, e në total, shumën prej 1,394.24 €. Paditësit të tretë N.R. (SC0079), në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021, t'ia paguaj për çdo vit shumën nga 348.56 €, e në total, shumën prej

1,394.24 €. Paditësit të katërt S.F. (SC0303), në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021, t'ia paguaj për çdo vit shumën nga 348.56 €, e në total, shumën prej 1,394.24 €. Paditësit të pestë A.Rr. (PK7432), në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021, t'ia paguaj për çdo vit shumën nga 571.90 €, e në total, shumën prej 2,287.60 €. Në pikën dy, ka detyruar të paditurën Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës, Drejtoria Përgjithshme, në Prishtinë, Rruga "Luan Haradinaj" p.n., të ju paguaj paditësve N.M. (PK5092), E.K. (SC0300), N.R. (SC0079), S.F. (SC0303), A.Rr. (PK7432), shumat e gjykuara si në pikën -I- të dispozitivit të këtij aktgjykimi, me kamatë ligjore në lartësi prej 8 % në vit, e cila fillon të llogaritet nga data 29.09.2021, dita kur është paraqitur padia në këtë gjykatë, e deri në pagesën definitive, dhe shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, në shumën prej 724.00 €, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes - pranimi të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit. Në pikën tre, ka refuzuar në tërësi pjesa e kërkesëpadsisë së paditësve, në emër të shpërblimit jubilar për 10 vite përvojë të punës, për secilin nga 142.00 euro, si dhe në tërësi refuzohen kërkesat e paditësve, me te cilat kanë kërkuar për ta detyruar të paditurën, që paditësve të ju paguaj në emër të shujtave ditore nga 3 € (tri), për çdo ditë të prezencës së paditësve në punë, për periudhën kohore 14.11.2018 e deri më datë 23.02.2022 apo për 740 ditë, të punës për secilin paditës, dhe atë për secilin veç e veç, nga 2,220.00 €, si e pabazuar.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor, ankesë ka paraqitur pala e paditur, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën e të paditurës si të bazuar, të ndryshoj aktgjykimin C.nr.7864/21 të datës 19.12.2022, dhe të refuzoj në tërësi si të pabazuar kërkesëpadinë e paditësve.

Përgjigje në ankesë nuk kanë paraqitur paditësit.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësi, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datën 29.09.2021, ka ushtuar padi kundër të paditurës për kompensimin e pagës së trembëdhjetë, shujtave, shpërblimin jubilar si dhe shpenzimet e procedurës. E paditura, me përgjigje në padi e ka kundërshtuar paditën e paditësve duke propozuar që e njëjta të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padsisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave pas mbajtjes së shqyrtimit kryesor të çështjes ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.2753/21, të datës 30.03.2023, me të cilin e ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se në mes të palëve ndërgjyqësve nuk ishte kontestuese se paditësit janë në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetimet e punësimit për paditësin e parë të datës 08.06.2020, i cili vërtetim gjendet i bashkangjitur shkresave të lëndës dhe është i lëshuar nga e paditura për paditësin, nga i cili vërtetim gjykata konstatoi se paditësi tek e paditura realizon pagë mujore në shumë prej 531.90€, për paditësin e dytë vërtetimi i datës 24.10.2022, në bazë të cilit konstatohet se paditësi realizon pagë prej 465.83€, për paditësin e tretë vërtetimi i datës 20.07.2022, në bazë të cilit konstatohet se paditësi realizon pagë prej 454.95€, për paditësin e katërt vërtetimi i datës 24.10.2022, në bazë të cilit konstatohet se paditësi realizon pagë prej 451.33€, dhe për paditësin e pestë vërtetimi i datës 27.08.2021, në bazë të cilit konstatohet se paditësi realizon pagë prej 531.90€, për këto arsye gjykata ka vendosur që pjesërisht të aprovojë kërkesëpadinë dhe të obligojë të paditurën që paditësve t'ua kompensojë shumat e përshkruara si në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit të ankimuar duke u bazuar në nenin 29, paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018. Lidhur me pjesën refuzuese gjykata është bazuar në nenin 29.1 të UA nr02/2018 dhe nenit 30.1 të UA 01/2021. Vendimin për kamatëvonesë, gjykata e ka marrë në kuptim të nenit 382, paragrafi 2 të LMD-së, ashtu që e njëjta do të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive. Sa i përket shpenzimeve të procedurës, gjykata ka arsyetuar se ka vendosur konform dispozitave të nenit 449 dhe 452, paragrafi 1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së, e po ashtu nuk është i përfshirë as në shkelje tjera të dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat i ka pretenduar pala ankuese.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe se dispozitivi i aktgjykimit është i pakuptueshëm dhe kontradiktor me arsyetimin. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar. Si rrjedhojë, gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare si marrëdhënia e punës dhe prezenca në punë tek e paditura, përkatësisht në institucionin ku punon dhe lartësia e pagës bazë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, për arsyeje se baza juridike e kërkesëpadisë së paditësve për kompensimin e pagës së trembëdhjetë është e rregulluar me dispozita të Ligjit për Policinë e Kosovës nr.04/L-076 nenet 44 dhe 45 dhe Udhëzimeve Administrative nr.02/2018 dhe 01/2021 mbi marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, konkretisht të nenit 29 par.2 i cili përcakton të drejtën për pagën e 13-të kur kemi të bëjmë me vlerësim të kënaqshëm, në të cilin nen

shprehimisht parashihet që: *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*. Duke u bazuar në këto dispozita materiale të cilat përcaktojnë këto të drejta dhe detyrime për palët ndërgjyqëse dhe gjendjen faktike të vërtetuar, gjykata e shkallës së parë drejtë ka konstatuar faktin se paditësit janë aktualisht në marrëdhënie pune tek e paditura, për çka edhe drejtë ka vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, duke e aprovuar kërkesëpadinë e paditësve dhe detyruar të paditurën që paditësit t’ia shpërblejë (kompensojë) 4 (katër) paga mujore në emër të pagës së 13-të, për vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021 mbi bazën e vlerësimit të performances, të provuara përmes provave materiale të cilat gjenden në shkresat e lëndës.

Sipas Gjykatës së Apelit, si gjykatë e shkallës së dytë, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021, nëse plotësohen këto kushte dhe atë: që personelit të policisë që kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës bazuar në udhëzimin Administrativ numër 02/2018 i cili ka hyrë në fuqi me datë 14.11.2018 si dhe Udhëzimi Administrativ 01/2021 i cili ka hyrë në fuqi me datë 29.09.2021 i cili e ka shfuqizuar Udhëzimi Administrativ nr.02/2018, mirëpo sipas kësaj gjykate, personeli i policisë kanë të drejtë që edhe për vitin 2021, të përfitojnë shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse plotësohen kushtet e theksuara si më lartë, për arsye se neni 29 paragrafi 2 i Udhëzimit Administrativ nr.02/2018, ka qenë në fuqi deri më datën 29.09.2021, dhe ka qenë i karakterit detyrues, sipas të cilit punëdhënësi ka qenë i obliguar që edhe për vitin 2021, të planifikojë mjetet buxhetore, ndërsa është i papranueshëm çdo arsyetim eventual për mungesë të mjeteve buxhetore. Kjo çështje është sqaruar edhe përmes Mendimit Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, me numër 213/2023 e datës 09.10.2023, ku përcaktohet e drejta e personelit të policisë në kompensimin e pagës së trembëdhjetë me plotësimin e kushteve ligjore si më lartë.

E drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë edhe sa i përket kërkesës aksesore përkitazi me kamatën konform nenit 382 të LMD-së, ndërsa vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozitat e nenit e 452 të LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit duke vendosi si në pikën II, të dispozitivit të këtij aktgjykimi, meqë aktgjykimi i ankimuar nuk është goditur me ankesë në pikën III të dispozitivit të tij nga pala me interes juridik andaj, duke iu përmbajtur kufizimit ligjor të mjetit juridik (kufijtë e ekzaminimit të aktgjykimit të ankimuar), sipas nenit 194 të LPK-së, këtë pikë të aktgjykimit të ankimuar nuk e shqyrtoi fare.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Numri i lëndës: 2021:218118
Datë: 23.10.2024
Numri i dokumentit: 06336019

Nga të lartcekurat, e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragrafi 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.1135/23, me datë 22.10.2024

Kryetarja e Kolegjit-Gjyqtarja
Naime Ahmeti